

Universitätsbibliothek Paderborn

Commentarivs Martini Lvtheri in Ionam Prophetam

Luther, Martin

Haganoæ, [15]26

VD16 B 3890

Cum deficeret a me anima mea, Domini recordatus sum, & uenit ad te
oratio mea ad templum sanctum tuum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35968

IN IONAM

deploratissimæ. Sed quid facit ita auxiliādo , audi.

Cum deficeret a me anima mea,
Domini recordatus sum , & uenit
ad te oratio mea ad templum san-
ctum tuum .

Primū , Deus ad erigendū confirmādumq; animū ,
lāgitur donū gratiae & spiritus, ut diuinæ misericor-
diæ memor sit, utq; illas quas de ira apud se cogitatio-
nes cōcepit, posthabeat, uertatq; se à Deo iudice, ad
Deum patrem. Verū hoc humanarū uirū opus non
est, siquidē Ionas hic testatur animam suam despera-
tione superata, apud se defecisse, ex quo palam fit, de-
fectionem animæ sue opus fuisse pcculare , & pro-
prium. Quod uero Domini tam deficiente anima re-
cordatus sit, & crediderit, hoc proculdubio animæ
sue opus haud quaquam fuit. Præter enim spiritus
adminiculū, Domini memor esse potest nemo. Vbi ue-
ro Dei recordatio cœlitus demissa in animo exoritur,
protinus & noua luce illustrantur omnia. Hic iterum
recuperandæ uitæ spes sese ostentat, & crescit ani-
mo audacia inuocandi Dominum . Nec fieri potest,
ut tandem surdis auribus repulsus, & spe frustra-
tus abeat. Hoc enim est quod Ionas dicit in pri-
mo uersu , sc̄ clamasse in tribulatione sua ad Domīnū

COMMENTARIVS

num, & exauditum esse. Et hic consumata tunc eram
mors, ira, peccatum, infernus, & quicquid occa-
sionem præstabat parato exitio, deuictis & absum-
ptis omnibus per fidem, quæ bonitate Dei suffulta es-

Porro quod dicit, & uenit ad te oratio mea ad
templum sanctum tuum, iterum templum Hierosol-
ymis extructum innuit, ubi Deus istuc ætatis habita-
bat corporaliter. Siquidem populo Israëlitico ita in le-
ge præceptum erat, ne alibi Deum adorarent, quam
in loco a se præscripto et destinato, sicut dicit Exod.
ubicunq; nominis mei memoria cõstituero, eò uenian-
te benedicturus. Ad hunc modum cogebantur & ijs
in ea regione uel etiam degebant, adoraturi Domini
suas preces animumq; eò dirigere ad locum uidelicet
a Domino præfixū, ubi Deus per uerbi sui præsentia
habitabat corporaliter, atq; eò quidem omnes orati-
nes erant dirigendæ. Sicut nostra iam memoria noui
stamenti omnes christianorū preces ad Christū ade-
solum uertendae sunt, qui nostrum est propiciatoriū
ut alium Deum nec noscamus nec adoremus, preter
hunc, qui in homine Iesu Christo corporaliter habi-
tat. At qui nec aliis, hoc excepto inueniri potest.

Cæterū qui custodiunt uana & mi-
datia, reliquerunt misericordiam.

Heb